

РЕШЕНИЕ

№ 2512

гр. С, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 2-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **НАДЕЖДА В. ПОПОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20221110202387 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д – 63д ЗАНН.

Образувано е по жалба от „НА Т“ЕООД, ЕИК XXX, представлявано от Н. Г. М., ЕГН *****, срещу наказателно постановление №619283-F634461/16.12.2021г., издадено от Н А Н – Директор на Офис „И“ в ТД на НАП – С, с което на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ на дружеството е наложена имуществена санкция, в размер на 500,00 /петстотин/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, вр.чл.4, ал.3, т.1 от Наредба Н-13/17.12.2019 за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

В жалбата се релевират доводи за процесуална незаконосъобразност и неправилност на издадения санкционен акт. Като съществени процесуални нарушения са отбелязани липсата на дата и място на реализираното от въззивника бездействие, както и отсъствието на изрично разграничена алтернатива в приложената санкционна норма на чл.355, ал.1 от КСО, с които пропуски се ограничавало правото на защита на санкционираното дружество да се ориентира относно обективните параметри на вмененото му нарушение. Оспорва се възприетата от административнонаказващия орган фактическа обстановка, като се излагат съображения за недоказаност на нарушението. Твърди се, че дружеството е подало в срок декларация образец №6, но поради пропуск на счетоводството не е установило своевременно допуснатата техническа грешка, поради която декларацията е била отхвърлена, като незабавно след узнаването на това обстоятелство е предприело действия по

нейното отстраняване. Коментира се грешка на оператора при въвеждане в съпроводителното писмо на общия брой подадени декларации. Споделя се като съществено и обстоятелството, че дружеството в срок е платило дължимите осигурителни вноски. Навеждат се аргументи, че административнонаказващият орган не е извършил преценка за наличието на предпоставки за прилагането на чл.28 от ЗАНН. Моли се за цялостна отмяна на атакувания санкционен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят „НА Т“ЕООД, редовно призован, се представлява от адв. Х с пълномощно по делото, който поддържа жалбата с изложените в нея аргументи. Претендира и разноски.

Въззиваемата страна ТД на НАП - С, редовно призована, представлява се от юрк. Н. Последната пледира за неоснователност на жалбата и за пълна доказаност на твърдяното неизпълнение на визираното правно задължение, като моли издаденият санкционен акт да бъде потвърден изцяло като правилен и законосъобразен. Претендира разноски.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14 и чл. 18 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити за нейната редовност, което обуславя пораждаването на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **ОСНОВАТЕЛНА**, макар и само по част от изложените в нея аргументи.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Жалбоподателят „НА Т“ЕООД е търговец, вписан в търговския регистър с ЕИК XXX. В дружеството по трудови договори били наети физически лица. В качеството си на работодател и осигурител въззивникът имал задължение ежесечно, до 25- число, да подава декларация образец № 6 с данни за дължими осигурителни вноски за предходния месец на наетите при него лица, съгласно Наредба № Н-13 от 17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредбата).

На 14.10.2021г. от дружеството подали по интернет подписан а с квалифициран електронен подпис декларация образец №6, касаеща данни за дължимите осигурителни вноски за наетите лица за месец септември 2021г. Същата била оформена с протокол вх.№ 22000214533502/14.10.2021г. Той обаче бил отхвърлен поради генерирана в него грешка – броят на декларациите от файла не отговарял на декларираните в придружителното писмо. Било вписано в него изрично указание в 7-дневен срок, а именно до 21.10.2021г. (работен ден – понеделник) да бъдат отстранени допуснатите пороци. Този срок обаче не бил спазен.

Пропускът на дружеството бил констатиран в рамките на инициирана проверка в началото на месец ноември 2021г. По този повод на 03.11.2021г. до „ НА Т“ЕООД било изпратено ново съобщение, изх.№12-2400-1026/03.11.2021г., с което му бил предоставен 7-

дневен срок за подаване на неподадените в срок декларации. Дружеството било и уведомено, че при неизпълнение задълженията за задължителни осигурителни вноски, те ще бъдат установени с акт за установяване на задължение или ревизионен акт. Веднага след получаване на съобщението, на 03.11.2021г., в 12:27 часа декларациите били подадени правилно, за което свидетелствала получената и отразена в протокол вх. № 22000214646723/03.11.2021 г. резолюция. Междувременно, на 03.11.2021г. от органите на НАП била изпратена и поканена до дружеството за явяване на негов представител с оглед съставяне на АУАН за допуснатото закъснение при изпълнение на публични задължения.

На 11.11.2021г. в офис „И“ на ТД на НАП се явил пълномощник на „НА Т“ЕООД. Той депозирал заявление, с което представял копия на платежни нареждания за своевременното внасяне на всички дължими публични вноски, както и излагал становище относно съставянето на АУАН. В негово присъствие инспектор по приходите – свид. М. Д. ИВ., установила, че задължението за подаване на декларация образец №6 за месец септември 2021г. е изпълнено успешно от дружеството на 03.11.2021г., но със закъснение от 9 дни спрямо законоустановения срок. При тези факти тя приела, че жалбоподателят, в качеството си на работодател и осигурител, не е изпълнил ангажимента си за подаване пред ТД на НАП – С на декларация образец №6 с данни за сумите за дължими осигурителни вноски за ДОО, УПФ, ЗО, ДЗПО, вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите” и данък по ЗДДФЛ – общо за всички назначени от дружеството лица, за месец септември 2021г.

Във връзка с установеното свид.М.И. съставила АУАН № F 634461/11.11.2021г. в присъствието на пълномощника на въззивника и на един свидетел. В документа била описана фактологията на нарушението и неговата правна квалификация – нарушение на нормата на чл.4, ал.3, т.1 от Наредба № Н-13/17.12.2019г., вр.чл.5, ал.4, т. 1 от КСО. Изрично бил отразен срокът, в рамките на който задълженото лице - осигурител е следвало да подаде декларацията образец № 6 за месец септември 2021г., а именно най-късно до 25.10.2021г. Била вписана и констатацията, че декларацията била подадена със закъснение от 9 /девет/ дни на 03.11.2021г.

Препис от акта бил връчен на пълномощника на въззивника, който не вписал възражения в съответната графа. Такива постъпили в писмена форма в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН, като ангажираните с тях аргументи били застъпени и в инициралата настоящото производство жалба.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 619283-F634461/16.12.2021г. от Н Н – Директор на Офис „И” при ТД на НАП – С, с което на основание чл. 355, ал. 1 от КСО, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на „НА Т”ЕООД била наложена имуществена санкция в размер на 500,00 /петстотин/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 5, ал. 4, т.1 КСО, във вр. с чл.4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г.

Препис от същото е връчен на 25.01.2022г. на представ ляващия въззивника, видно инкорпорираната в санкционния акт разписка. Жалбата срещу него е постъпила на

09.02.2022г. (съобразно представена по делото обратна разписка).

Описаната фактическа обстановка съдът установи въз основа на събраните по делото доказателствени материали, приети по надлежния ред, установен с чл.283, ал.1 от НПК: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели И. и А Г П., както и в писмените доказателства по делото: пълномощни за процесуално представителство, разписка за получаване на НП, покана и съобщение до „НА Т“ЕООД, изх. №12-24-00-1026/03.11.2021г., протокол изх. № 22000214533502/14.10.2021г., протокол изх. № 22000214646723/03.11.2021г., заявление вх.№12-53-06-239/11.11.2021г. от управителя на въззивника до органите на НАП, платежни нареждания за вноски за фонд ДОО, УчПФ и ГВРС, за ДЗПО и за ЗО и данък по ЗДДФЛ за месец септември 2021г., справка от регистър на административно- наказателни преписки в НАП, обратна разписка за подаване на жалбата срещу НП, Заповед № ЗЦУ – 1149/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП.

Показанията на свид. И. са подробни и кореспондират с приложените по делото писмени доказателства. В тях са изложени непосредствени впечатления относно реда на протеклата проверка, предприетите в нейните рамки действия от контролния орган и констатираните обстоятелства. Свидетелят заявява изрично, че едва след получаване на съобщението от дата 03.11.2021г. то е изпълнило своето задължение със закъснение. Този факт намира потвърждение и в информацията, придобита посредством представените по делото копия от протоколи за изпращане на данни към системата, поддържана от НАП, ведно със съобщение изх.№12-24-00-1026/03.11.2021г.

Съдът обсъжда и показанията на свид. П., допуснат по искане на жалбоподателя, от които установява, че декларациите образец №6 са били подадени до данъчните органи първоначално преди изтичането на законоустановения срок, но едва със закъснение е било установено, че същите са били отхвърлени. Подчертава, че единствено техническа грешка, допусната в съпроводителното писмо към тях, е довела до този резултат. Така изложени, сведенията на свидетеля кореспондират и със съдържанието на приложения по делото протокол за подаване на данни по електронен път до ТД на НАП от 14.10.2021г., поради което се приемат за вярно отражение на действителността.

Този съд не приема обаче като достоверни твърденията на свидетеля, че в качеството си на счетоводител на дружеството не е разполагал с достъп до протокола, с който първоначално подадените декларации са били отхвърлени, доколкото така изложено твърдението му се конфронтира дори с данните, визуализирани в представеното от жалбоподателя по делото извлечение от електронно уведомление от сайта на НАП от 14.10.2021г. по повод приемането на изпратените декларации. В съдържанието на последното ясно се различава активен линк, с изричното указание: „Резултатът от обработката на подадения от Вас документ може да проверите тук.“ – обстоятелство, очевидно убегнало от вниманието на свидетеля, но не по причини, стоящи извън неговата воля.

Надлежно приобшените по реда на НПК писмени доказателства допълнително

спомогат за правилното изясняване на делото. Така от приложените протоколи се установява конкретните дати, на които са били подавани същите, вида на констатираните в първоначалния сред тях грешки, респ. основанията за отхвърляне на декларацията, както и датата, на която са били изпълнени със закъснение задълженията. Приобщената заповед на Изпълнителния директор на НАП позволява да бъдат изведени факти, свързани с материалната и териториална компетентност на актосъставителя и наказващия орган. Разгледани в съвкупност, доколкото не разкриват съществени противоречия помежду си и не налагат подробно обсъждане (по арг. от чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН), така обсъдените писмени доказателства, ведно със свидетелските показания на актосъставителя, обуславят стабилна доказателствена основа, върху която въззивната инстанция би могла да обоснове своите изводи по съществото на казуса.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, доколкото чрез него в значителна степен се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица. Последното обуславя и съдебният контрол, установен с разпоредбите на ЗАНН и предвиден за издадените от административните органи наказателни постановления да се съсредоточава върху тяхната законосъобразност. По аргумент от чл.84 от ЗАНН, вр. с чл.14, ал.2 от НПК съдът е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия материален закон, като съобразява императива относно извършването на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, независимо от наведените от жалбоподателя аргументи, респ. фактическите констатации, заложили в АУАН или наказателното постановление.

За правилното извършване на тази дейност ръководно-решаващият в съдебното производство орган следва да осъществи контрол върху съставения АУАН, съобразявайки неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща, съответно да провери издаденото въз основа на него наказателно постановление. Съдът след извършена служебна проверка на съставения АУАН и на издаденото НП, прие, че не са налице процесуални нарушения относно компетентността на длъжностните лица, които са съставили, респ. издали двата документа.

Съдебният състав извърши служебна проверка относно компетентността на органите и длъжностните лица, които са съставили АУАН, респ. са издали НП. Видно от разпоредбата на чл.355, ал.4 от КСО, актовете за установяване на административни нарушения се съставят от органите на НАП, а наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на НАП или упълномощено от него длъжностно лице. Следователно правомощието на органите по приходите да образуват административнонаказателни производства за неспазване разпоредбите на ЗДДС и да съставят АУАН, произтича от законовата разпоредба, което не налага делегирането му с нарочен акт. Приложената към материалите по делото Заповед № ЗЦУ – 1149 от 25.08.2020г. на Изпълнителния директор на НАП, в т.1.2 овластява и директорите на офиси при териториалните дирекции на НАП да издават наказателни постановления за налагане на

административни наказания за нарушения на ЗДДС. Този административен акт е цитиран и в обжалваното НП. Предвид горното съдът приема, че обсъжданите в настоящото решение актове са издадени от компетентни за това лица.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно – 2 години от извършване на нарушението. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в 6 – месечния срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените и онагледени в писмена форма в АУАН фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. Нарушението е описано подробно и точно, вкл. и обстоятелствата по неговото извършване със съответната правна квалификация. С факта на издаване на процесното наказателно постановление наказващият орган ясно и несъмнено е обективизирал своята воля относно реализирани в обективната действителност нарушения, за които следва да се ангажира имуществената отговорност на търговеца – въззивник. Изрично е посочена санкционната разпоредба, въз основа на която се определя видът на наложената имуществена санкция, както и конкретно е ангажиран неин размер. Т.е., изпълнени са правните предписания на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН.

Съдът не споделя като основателни възраженията на жалбоподателя за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в липса на дата и място в изведената в АУАН и НП фактология. Действително, в двата процесуални документа е отразен моментът на установяване на факта на неподадени по електронен път декларации „11.11.2021г.“. Съпоставено с периодите, за които процесните документи са били дължими и други дати, споменати в акта, включително тези на подаване на коригиращата декларация, така посоченият момент се явява следващ. Последното обаче не възпрепятства узнаването на действителната воля на контролния орган да очертае извършеното според него деяние, ведно с времето на неговото реализиране като съществен признак от обективната му страна. Ясно е посочено, че се коментира неизпълнение на задължението за деклариране по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО, чието валидно извършване се обуславя от спазване на законоустановения срок – 25-то число на месеца, следващ този, за когото се отнасят данните. Т.е., нарушението е факт, считано от 26.10.2021г. Тези обстоятелства фигурират в АУАН и НП еднозначно формулирани, поради което и не е накърнено правото на защита на санкционираното лице и възможността му да се ориентира относно параметрите на предявената му отговорност.

Недвусмислено е отразено и мястото на нарушението, доколкото при изложението на фактите е ангажирано твърдението, че декларацията не е подадена в компетентната ТД на НАП – С, чието седалище е гр. С – напълно достатъчно, за да отговори на изискването за

пълнота на обвинителната теза и досежно този важен елемент от фактическия състав на нарушението.

Не на последно място, при ангажиране на приложимата санкционна разпоредба наказващият орган е вписал всички изискуеми елементи от нейния строеж, в частност член и алинея (арг. от чл.26, ал.2 от Указ №883/24.04.1984г. за прилагане на закона за нормативните актове). Предложенията и алтернативите не са задължителна част от структурата на един законов текст, поради което и няма задължение за тяхното изрично цифрово обозначаване, след като в словесното описание на нарушението ясно е разграничена приложимата хипотеза.

Предвид изложеното, посочените административни актове са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Административнонаказателната отговорност на въззивника „НА Т“ЕООД е ангажирана за неизпълнено правно задължение чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, във вр. с чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г., като на основание чл. 355, ал. 1 от КСО на дружеството е наложена имуществена санкция, в размер на 500,00 /петстотин/ лева.

По делото се установи по категоричен и безспорен начин, че жалбоподателят, в качеството си на работодател и осигурител, не е изпълнил задължението си по чл. 5, ал. 4, т.2 от КСО за месец септември 2021 г. Цитираната разпоредба въвежда задължение за осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично да декларираят пред Националната агенция за приходите данни за сумите за дължими осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" и данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица; декларация за сумите за осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване и за допълнителното задължително пенсионно осигуряване се подава и за лицата по чл. 4, ал. 5 и 9. Съгласно чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредбата № Н-13 от 17.12.2019г., декларация обр.№6 се подава в съответната компетентна ТД на НАП от работодатели, осигурители и техните клонове и поделения - едновременно с подаване на декларация образец № 1. Според чл.4, ал.1, т.1, б.“А“ от същия подзаконов нормативен акт, декларация обр.№ 1 се подава пред компетентната ТД на НАП за всеки календарен месец: до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, включително и при полагащо се обезщетение на трудоустроено лице, на което не е предоставена подходяща работа; при начислено или изплатено възнаграждение за същия месец след този срок - до края на месеца, в който е начислено или изплатено възнаграждението. Следователно срокът за подаване на декларация обр. №6 е също до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните. В случай на отхвърляне на декларациите поради допуснати грешки, по силата на чл.11, ал.3 от Наредбата, поставена в съответствие и с чл. 102, ал. 4 и чл. 101, ал. 5 ДОПК, в 7-дневен срок от датата на протокола, удостоверяващ отхвърлянето, задълженото лице

следва да подаде коригираща декларация, при което първоначалният срок за подаването на декларацията ще се приеме за спазен. При неизпълнението на това условие ще е налице извършеното нарушение по чл. 355, ал. 1, вр.чл.5, ал.4, т.2 от КСО. (в този смисъл Р№6802/12.11.2019г., АССГ, адм.д.№5940/2019г., Р№3875/07.06.2019г., по адм.д. №3131/2019г., АССГ, Р№333/18.01.2021г., к.а.н.д.№10120/2020г., АССГ и др.) Видно от анализа на доказателствата по делото, в конкретния случай декларацията образец №6 за месец септември 2021г. (с информация за дължимите осигурителни вноски за осигурените от работодателя лица) е следвало да бъде подадена от жалбоподателя в срок до 25 октомври 2021г. (работен ден – понеделник). Декларацията е била подадена без закъснение на 14.10.2021г., но видно от приложения протокол №22000214533502 от същата дата, не е приета, а в предоставения допълнителен седемдневен срок не е депозирана по надлежния ред корекция. Задължението на дружеството за предоставяне на данни е изпълнено едва след получаването на ново съобщение от данъчната администрация - на 03.11.2021г. В този смисъл „НА Т”ЕООД, като осигурител съобразно чл.5, ал.1 от КСО и адресат на посочените разпоредби, не е изпълнило в законоустановения срок- най- късно до 25-то число на месеца, следващ този, за който се отнасят данните, своето задължение.

Според настоящата съдебна инстанция ангажираните в жалбата от въззивника причини за неизпълнението на задължението са фактор, който не може изключи отговорността на субекта. Дружеството „НА Т”ЕООД се позовава на грешка на оператора при въвеждане на данни за изпращаните декларации в съпроводителното писмо към тях и отсъствие на възможност за узнаване на този факт, станали причина за несвоевременното установяване от страна на счетоводството за отхвърлените първоначално декларации. Така формулираното обяснение за реализираното бездействие обаче не е подкрепено с доказателства за причини от обективен характер, още повече когато дори в представените от жалбоподателя извлечения от електронна кореспонденция се установяват белези, които опровергават неговите твърдения за невъзможност за обратна проверка и насочват единствено към проявено невнимание на счетоводителя на дружеството. Редът за подаване на процесната декларация е установен в закона и персоналната организация на всеки адресат на нормите на данъчното и осигурителното законодателство по изпълнение на вменените му задължения за деклариране стои извън обсега на правната регламентация. Съществуващите облигационни или трудови правоотношения между задължения правен субект и трето лице – изпълнител, комуто е възложен ангажимент за документално обслужване, не дерогират изискуемостта на декларирането единствено и само от адресата на правната норма, в случая от осигурител и не го екскулират при неизпълнение. В това си качество въззивникът е дължал своевременно изпълнение на публичноправното си задължение, произтичащо от разпоредбата на чл.5, ал.4 от КСО, във вр. с чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г., като в негова тежест е възложено да следи за обезпечаване на нужната организация в тази насока.

Доколкото нарушението е допуснато в дейността на юридическо лице не следва да бъде подлагана на изследване субективната страна на деянието, доколкото неговата

отговорност е безвиновна /чл.83, ал.1 ЗАНН/.

Независимо, че административното нарушение, за извършването на което е издадено наказателното постановление, е формално по своя характер и за неговата съставомерност не е необходимо настъпване на вредни последици, настоящият съдебен състав намира, че установените фактически констатации следва да се субсумират под разпоредбата на 28 ЗАНН, тъй като се касае за маловажен случай. В тази насока съдът споделя основателността на възражението, релевирано в жалбата срещу издадения санкционен акт.

Нормата на чл. 28 от ЗАНН не поставя ограничение в приложното си поле с оглед вида на нарушенията: резултатни или формални. В този смисъл, не може да се обоснове извод, че само поради обстоятелството, че в състава на нарушението не се включва настъпване на общественоопасни последици, извършването му не може да бъде квалифицирано като маловажен случай. Безспорно визирият нормативен регламент е относим и към неизпълнението на задълженията на юридическите лица и едноличните търговци към държавата и общините при осъществяване на дейността им по смисъла на чл. 83 ЗАНН. Макар при обсъждане предпоставките за ангажиране на имуществената отговорност на юридическите лица да не се изследва субективна страна на деянието, елементът обществена опасност, като обективен такъв винаги подлежи на анализ. Същевременно, установявайки нормата на чл.28 от ЗАНН, законодателят не прави разлика досежно нейната приложимост с оглед особени качества на субектите на отговорността, в частност дали са физически или юридически лица. Преценката за приложимостта на коментирания институт е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии за дефинирането на „маловажност” са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които неизпълненото правно задължение е намерило проявление в обективната действителност – засегнатите от деянието обществени отношения, както и всички други релевантни обстоятелства като: време, място, обстановка, механизъм, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения и т.н.

Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание, а прилагането на санкцията на административнонаказателната норма, във всички случаи, е въпрос само на законосъобразност и никога на целесъобразност. Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН предвижда, че за "маловажни случаи" на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Прилагайки тази норма, наказващият орган всъщност освобождава от административнонаказателна отговорност, а този институт не може да почива на преценка по целесъобразност. Изразът в закона "може" не обуславя действие при "оперативна самостоятелност", а означава възлагане на компетентност. Отнася се за особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, предвиден в закона ред, а

именно - при наличие на основанията по чл. 28 от ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи предупреждение, от което произтичат определени законови последици. Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на същата. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. Решаващият субект не може да бъде обвързан от решението на административен орган и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът изследва и решава всички въпроси, както по фактите, така и по правото, от които зависи изходът на делото. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г., по т. н. д. № 1/2007 г. на ОСНК на Върховния касационен съд.

Принципът на пропорционалност при преценката за налагане на имуществена санкция за извършеното е последователно застъпен, както във вътрешното право на Република България (чл.35, ал.3 от НК, чл.11 ЗАНН), така и в чл.273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на ДДС. Задължението за депозиране на декларация образец №6 с данни за дължимите осигурителните вноски на наетите лица обезпечава фискалната отчетност и гарантира пълноценното осъществяване на осигурителен контрол върху данните за наетите лица. В конкретния случай по несъмнен начин е установено, че декларация образец №6 за месец септември 2021г., изискуема по чл.5, ал.4 от КСО, вр.чл.4, ал.3, т.1 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019г., е подадена със закъснение, но то е едва от девет дни. Същевременно, не са налице доказателства за други нарушения на данъчното законодателство от страна на жалбоподателя в качеството му на адресат на нормите на специалния закон, които да са установени и санкционирани с влезли в сила наказателни постановления, което придава и инцидентен характер на конкретно констатираното бездействие. В случая данните за издадени други три наказателни постановления не следва да бъдат обсъждани, доколкото видно от отразения за тях статус, те се обжалват пред съд. В този смисъл и не следва да бъдат разглеждани като отегчаващи отговорността обстоятелства. Макар и със закъснение от 9 /девет/ дни, „НА Т“ЕООД е изпълнило своето правно задължение по собствена воля. Независимо от обстоятелството, че нарушението се явява формално, в случая липсват ангажирани твърдения и за настъпили допълнителни, макар и несъставомерни последици. Каса е с е за търговец, който своевременно е обслужвал своите публични финансови задължения, поради което не е ощетил и държавния бюджет. Наказващият орган не е събрал доказателства в обратната насока и не твърди подобно нещо. Инициативата за подаване на процесната декларация е предприета преди началото на административнонаказателното производство и не е наложена от съзнанието за предстоящо упражняване на санкционно правомощие. Последното е видно дори при съпоставка между часа на генериране на протокола, с който декларации са приети, предхождащ този на изпращане на поканата за явяване на представляващ дружеството в офиса на ТД на НАП за съставяне на АУАН. Т.е., обективизирана е воля за спазване на установения в страната правов ред. Вредни последици от нарушението няма, защото със забавата не е създадена среда на несигурност, а държавният

бюджет не е застрашен.

В резюме се налага извод, че извършеното от въззивника – бездействие в продължение на девет дни (два от които при това почивни), не засяга сериозно обществото и бюджета, нито повлиява съществено върху събирането и правилното обработване на изискуемата по закон информация, поради което и не мотивира извод за създадени предпоставки за несигурност в охраняваните обществени отношения по изпълнението на бюджета на държавата и събираемостта на приходите. В този смисъл и с оглед многобройните смекчаващи обстоятелства не следва да се приеме, че охраняваните с нормата на чл. 5, ал.4 от КСО, вр. чл. 4, ал.3, т.1, б."а" от Наредба №Н-13 от 17.12.2019г. обществени отношения са засегнати в степен, оправдаваща приложението на административнонаказателната принуда спрямо въззивника.

Поради изложеното съдът намира, че е надценена обществената вредност на обсъденото неизпълнение на правно задължение при определяне на „имуществена санкция” дори и в минимален размер от наказващия орган. Разкрива се маловажност на случая и необходимост от приложение на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Съгласно чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28, б. "а" ЗАНН са налице, но административнонаказващият орган не ги е приложил, това е самостоятелно основание за отмяна на НП. В този случай съдът с решението си предупреждава нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Този подход следва да бъде приложен и в конкретния казус.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 2, т.2 ЗАНН, **Софийски районен съд, НО, 2-ри състав**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №619283-F634461/16.12.2021г., издадено от Н А Н – Директор на Офис „И” в ТД на НАП – С, с което на „НА Т”ЕООД, ЕИК XXX, на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е наложена имуществена санкция, в размер на 500,00 /петстотин/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, вр.чл.4, ал.3, т.1 от Наредба Н-13/17.12.2019 за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, **като неправилно и незаконосъобразно, поради маловажност на случая на основание чл.28, ал.1 от ЗАНН.**

ПРЕДУПРЕЖДАВА жалбоподателя „НА Т”ЕООД, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде

наложено административно наказание.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - С град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____